

Nederlands Indisch Cultureel Centrum

Nieuwsbrief

11

/2011

Versijnt maandelijks | Jaargang 3, nr. 11 (Nov. 2011) | Oplage: 3600 |
Hoofdredacteur: Hans Vogelsang

Dit is de digitale nieuwsbrief van de Stichting Nederlands Indisch Cultureel Centrum, die u maandelijks toegezonden zult krijgen. Via deze nieuwsbrief wordt u op de hoogte gehouden van ontwikkelingen en vorderingen betreffende ons toekomstig Indisch Centrum. Verder zullen wij u wijzen op nieuwe items op onze website en ook andere bijzondere zaken binnen de Indische gemeenschap en andere culturen met wortels in de "Gordel van Smaragd".

Van de redactie

Opnieuw is ons lezersaantal spectaculair gegroeid. Als het in dit tempo zo doorgaat, hebben we misschien aan het eind van het jaar al 4000 abonnees. Inmiddels hebben we weer wat e-mail lijsten ontvangen en hebben we **nu 3540 abonnees!** In ieder geval willen wij een heel hartelijk welkom heten aan al die nieuwe lezers van onze mooie Nieuwsbrief. We gaan een **grote abonnee actie** beginnen: zie het artikeltje "5 december". Bent u zelf lid van een vereniging of club of bent u lid van een groepje mensen met "Indische roots of interesses" en u denkt dat de andere leden het wel op prijs zouden stellen om

onze mooie gratis Nieuwsbrief maandelijks per e-mail te ontvangen?

**Maandag 12 december
2011, is er weer
een gezellige
BORREL-
AVOND** Café EMMA,
Den Haag, 20.00 uur
(adres: zie advertentie in deze
Nieuwsbrief)

Dan kunt u deze nieuwsbrief uitprinten en als inzage-exemplaar op de eerstvolgende bijeenkomst van uw vereniging

of club op de infotafel of entreetafel leggen met een E-mail intekenlijst erbij. Zo helpt u ons aan nieuwe abonnees en uw clubgenoten aan een gratis mooie en informatieve maandelijkse nieuwsbrief. Een E-mail intekenlijst kunt u bij ons aanvragen en krijgt u dan omgaand toegestuurd. Duidelijk een win - win situatie, toch?

Tientjes actie

Tenslotte willen wij u graag nog even herinneren aan onze tientjes actie. **Gelukkig hebben al heel wat mensen een bijdrage geleverd, waarvoor**

onze dank, maar wij hebben voor het nieuwe jaar 2012 plannen om wat **promotionele acties** te ondernemen, waaronder een gezellige soosmiddag met een band,

catering en een cadeautje voor iedereen. Denkt u daarom nog eens aan ons, als u toch uw bankzaken aan het doen bent. U helpt ons er zo ontzettend mee. **Rabobank, rek. nr. 12 92**

16 836 t.n.v. N.I.C.C. in Den Haag, o.v.v. Tientjes actie. Dank u wel._____

Andy Tielman overleden

Ons bereikte het trieste bericht dat de bekende Indorock musicus Andy Tielman op donderdagavond 10 november om 18.30 is overleden. Zijn muzikale carrière gaat bijna 65 jaar terug. De eerste foto's van zijn optreden met zijn broers dateren van 1947, toen nog onder de naam **The Timor Rhythm Brothers** die regelmatig optraden in Surabaya in Indonesië. **The Story Of...**

Andy werd geboren in Makassar, Celebes op 30 mei 1936. In 1945 begonnen de vier broertjes en één zusje Tielman samen te musiceren en speelden folksongs en traditionele dansnummertjes. Ze hadden het niet vreemd, want vader Herman Tielman was al jaren een begaafd allround musicus en gaf deze muzikale bagage met veel ondersteuning door aan zijn kinderen Reggie, Ponthon, Andy, Loulou en Jane. Al gauw werden er optredens gegeven op privéfeestjes, waarna alles zich razendsnel voltrok.

Familie Tielman in Surabaya 1947.

Een half jaar na de eerste optredens maakten de kinderen al hun eerste tournee in Indonesië als The Timor Rhythm Brothers, waarna de vraag om optredens bijna niet meer te behappen was. Ze traden op in het kielzog van beroemde bands in die tijd, zoals De Wama's, The Ramblers en The

Skymasters, op tournee langs alle grote steden in Indonesië. Zo maakten ze een "vliegende start" in hun carrière. Tijdens deze optredens deed vader Herman mee op de gitaar en moeder Flora zorgde voor de algehele presentatie. Toen in 1949 Indonesië onafhankelijk werd, traden ze op voor Indonesiërs en zelfs in het presidentiële paleis van Sukarno, die verzot was op hun muziek. In 1956 houdt het gezin het in Indonesië voor gezien en vertrekt naar Nederland, waar zij zich eerst in Breda en wat later in Den Haag vestigden. In Breda maakten ze kennis met hun eerste vrienden in Nederland: Edu Schalk en de broers Poetiray. Ze ontmoetten elkaar bij de Muziekhandel Spronk in Breda. Daar overtuigden ze de eigenaar van hun muzikale talent door een sublieme performance te geven van het beroemde nummer van The Everly Brothers: "Bye Bye Love". De muziekhandelaar voorzag ze toen van legendarische grote witte Miller gitaren, die ze "op de pof" mee konden nemen. Deze gitaren werden toen gebouwd door de firma Egmond uit Eindhoven.

Al gauw veranderden de broertjes hun naam in "The Four Tielman Brothers" of "The 4 T's". Ze werden al snel bekend in Breda en sloegen hun vleugels uit naar de andere steden in Brabant. Optredens in zalen en dancings waren het gevolg.

Hun grote doorbraak kwam in 1958, toen ze optraden tijdens de beroemde EXPO '58 in Brussel. In die tijd was de Hawaiian muziek erg populair in Europa en de broers verbaasden vriend en vijand met hun muziek en show. In eerste instantie mochten ze 20 minuten van een pauze in de festiviteiten vullen, maar die werden al gauw zes maanden.

De Belg René (Nappie) Vlasselaar werd hun eerste manager en zorgde voor een platencontract bij het label Fernap. Vervolgens gingen ze op tournee naar Duitsland en hun eerste Televisie-optreden (live) op 27 januari 1959 bij de Hessischer Rundfunk. Direct kregen ze een uitnodiging om op te treden tijdens de Première van de film "Paprika" in het Deutsches Theater in München, waar ze de cast van de film, waaronder Romy Schneider ontmoetten. Tevens werden de

Tielman Brothers hun eerste Music Movie Award.

Timor Rhythm Brothers begin 50er jaren.

In januari 1960 maakte Den Haag voor het eerst kennis met The Tielman Brothers in de grote zaal van de Haagse Dierentuin. Daaropvolgend was er een groot Televisie-optreden en verschenen ze ook in de bekende Weekend Show (vanuit 't Spant in Hilversum). Dit veroorzaakte een ware sensatie en de aanbiedingen voor optredens waren niet meer van de lucht. De TV en muziekcensenten hadden echter geen goed woord over door de vier broers en een stortvloed van negatieve kritieken verschenen in de kranten. Dit verstomde echter gelukkig weer vrij snel, omdat het publiek zich hiervan niets aantrok en de broers volle zalen bleven trekken. Grote platencontracten, o.a. met Bovema waren het gevolg.

Tielman Brothers in de TV-Show in 't Spant.

In het begin van de 60er jaren sloot Franky Luyten zich bij de broers aan en kocht Andy zijn eerste witte Fender Jazzmaster gitaar. Deze gitaren waren veel lichter dan de Gibson Les Paul gitaren en dus beter geschikt voor de show die de broers ten beste gaven.

In die tijd traden The Tielman Brothers hoofdzakelijk op in Duitsland en bewoonden zelfs hun eigen villa in Heidelberg. In 1963 voegde zus Jane zich bij de broers en gingen ze gezamenlijk op tournee.

In 1963 kregen Reggie en Andy een zwaar verkeersongeluk. Reggie was na iets meer dan twee weken weer redelijk op de been, maar Andy lag vier dagen in coma. Zijn arm was op acht plaatsen gebroken. Revalidatie duurde vele maanden, maar uiteindelijk herstelde Andy en traden ze weer op. Gedurende zijn afwezigheid werd hij vervangen door Alfons Faverey van de vroegere band The Strangers.

Tielman Brothers met Hans Bax (links) en Rob Latuperisa (rechts).

Opnieuw gingen ze op tournee door Duitsland, dit keer met Hans Bax en Rob Latuperisa (afkomstig van de legendarische Indorockband The Javalins) In 1965, terug in Nederland, verzorgden ze een groot optreden in de grootste en bekendste dancing van die tijd: "Palais de Dance" in Scheveningen. Hoewel ze al in

geen jaren meer in Nederland gespeeld hadden, kwamen hun fans uit heel Nederland en België. Met dranghekken werd het publiek op afstand gehouden toen The Tielman Brothers per luxe limousine arriveerden. Bij verdere optredens deelden ze het podium met beroemde bands als "ZZ and The Maskers" en "Andy Star & The Stripes". Opnieuw kregen ze een groot platencontract, dit keer van Jos van Vliet (vroegere voorzitter van de fanclub van "The Crazy Rockers" en nu manager van Negram/Delta Records. Het eerste resultaat was een schitterend album, "East and West", met beroemde nummers als: "Unchained Melody", Maria and Danny Boy en zong Jane solo in "Bring It On Home To Me".

Daarna volgde een periode van veel wisselende bezettingen en traden ze op als "Andy Tielman & The Tielman Brothers". De typische Tielman sound verdween geleidelijk in de 70er jaren en alleen Andy liet nog regelmatig wat van de oude glorie zien en horen. Het instrumentale nummer "Sarinandé" vooral maakte toen enorme indruk.

In de jaren 1981 tot 1986 gaat Andy op solotour en treedt veel op in Azië, daarna in Australië, Nieuw Zeeland en Hawaii. Na de uitgave van Andy's album "Now and Forever" in 1990 volgen tournees door de Caribische eilanden en Noord Amerika. In 1997 nam hij een album op en vernoemde het "Lorraine Jane", naar zijn dochter. Andy presenteert dit album tijdens de pasar Malam Besar in den Haag. In 1998 viert Andy Tielman zijn 50-jarig artiestenjubiläum met

een groot concert in de Haagse Houtrusthallen. Na in 2003 nog een album opgenomen te hebben, wordt in 2004 op 24 november zijn beroemde live-album: "It's My Life" opgenomen in het Kurhaus in Scheveningen.

In begin januari 2005, kort na de verschrikkelijke zeebeving voor de kust van Indonesië en vloedgolven van de Kerstdagen ervoor, vinden er in heel Nederland benefietconcerten plaats. Op 6 januari doet Andy mee aan een speciaal concert op de Dam in Amsterdam, samen met Dinand Woesthof van Kane en René van Barneveld (ex-Urban Dance Squad). Hij zingt ook mee op de benefietsingle "In This World", van de gelegenheids-groep "Eurasia".

In juni 2005 wordt Andy Tielman onderscheiden met de Orde van Oranje-Nassau. In 2008 is het vijftig jaar geleden dat het nummer "Rock Little Baby of Mine" werd uitgebracht. Reden voor de Stichting 50 Jaar

Nederpop om het startsein te geven voor de canon van de Nederlandse Popmuziek. Tijdens de presentatie daarvan staat Andy in het middelpunt van de belangstelling en wordt hij uitgeroepen tot grondlegger van de Nederlandse popmuziek.

Andy's laatste optreden tijdens de Tong Tong Fair in Den Haag, 2011.

Op 5 mei is hij de hoofdact tijdens het Bevrijdingsfestival in Theater aan het Spui in den Haag. En op 3 oktober een van de artiesten tijdens de drie-en-een-half uur durende Live Show met ruim dertig artiesten en bands in de Heineken Music Hall. Verder neemt hij samen met de Rock-'n-Rollband "Tjendol Sunrise" het jubileumalbum "21st Century Rock" op met enkele nieuwe versies van legendarische Tielman Brothers hits, alsmede enkele nieuwe nummers.

In het najaar van 2009 moet Andy een gepland tournee afzeggen, omdat bij hem een beginnende vorm van nierkanker is geconstateerd. In november wordt hij geopereerd en alles verloopt voorspoedig. Op 19 december maakt hij zijn rentree met een kort optreden in Drachten. In 2011 was zijn laatste grote optreden tijdens de Tong Tong Fair (voorheen Pasar Malam Besar) in Den Haag. De ziekte was echter teruggekomen en het werd voor Andy een ongelijke strijd.

Andy Tielman overleed op donderdag-avond 10 november 2011 om 18.30 uur aan de gevolgen van kanker. Andy mocht slechts 75 jaar worden.

De redactie van deze Nieuwsbrief wenst Carmen en Loraine en zijn verdere familie en vrienden in deze moeilijke periode heel veel sterkte toe. Zijn herinnering wordt door ons allen gekoesterd en zijn muziek zal altijd blijven voortleven.

Rust zacht, Andy.

(rouwkaart en condoleanceregister aan het eind van deze nieuwsbrief)

Dit artikel is op het allerlaatste moment geschreven en ingevoegd in plaats van een gepland artikel van de hand van Jean-Marie Bosch van Drakestein over "Cultuurbezuinigingen, Zin en Onzin". Mede hierdoor komt deze Nieuwsbrief iets later in uw mailbox, waarvoor excuses. Het oorspronkelijk geplande artikel kunt u in het decembernummer verwachten. De Redactie

 <p>*Afhalen *Lunch *Diner *Catering</p> <p>www.mirasa.nl info@mirasa.nl</p>	<p><i>Indonesisch eethuisje</i></p> <p>Mirasa</p>	<p>Reinkenstraat 61 2517 CR Den Haag Tel: 070 - 346 41 98 Fax: 070 - 363 43 13 M: 06 - 45614409 J.J.H.W. de Brabander F.P. Hartani</p>
---	--	--

De Birma-spoorweg - 3 door: M.F. van Ling

Mijn oorlogsherinneringen van 7 december 1941 tot 15 augustus 1945, deel 3

De redactie kwam onlangs in het bezit van de autobiografie van de heer M.F. van Ling, waarin hij verslag doet van zijn ervaringen als dwangarbeider aan de Birma-spoorweg. Zijn neef, Ron van Ling, liet ons weten dat zijn oom het zeer op prijs stelde indien wij het gedeeltelijk of integraal wilden plaatsen in de Nieuwsbrief. "Ik acht het van het grootste belang dat ieder kennis neemt van wat zich in die vreselijke jaren heeft afgespeeld", aldus de auteur, M.F. van Ling.

11 - Havenarbeid

Al spoedig wisten we dat de trein richting Padalarang ging, wat impliceerde dat we waarschijnlijk naar Batavia gingen. En we hadden goed gegokt, want om een uur of één in de middag stopte de trein in Tandjung Priok, de haven van Batavia. Van daaruit marcheerden we naar een groot terrein met vele houten barakken, dat eens een kamp was geweest van Indonesische havenarbeiders en hun gezinnen. Ongeveer de helft van de barakken werd bewoond door Engelsen en Australiërs, die een week eerder waren aangekomen.

Het was er een grote smerboel. Het eerste wat er moest gebeuren was de bezem hanteren en het vuil opruimen. Na enkele uren hard werken zag het er al wat vriendelijker uit. De eerste dagen was er niets te doen; het was net alsof ze ons

wilden laten wennen aan onze nieuwe behuizing. Algauw werden er corveeploegen gevormd voor de havenwerkzaamheden.

Vaak bestond het werk uit laden of lossen van schepen met allerlei soorten goederen waaronder oorlogsmateriaal. Het was zwaar werk maar het eten was redelijk te noemen, zowel de kwaliteit als de kwantiteit. Wat dat betreft mochten we niet klagen.

Op een dag moesten we een schip lossen, waarvan de lading bestond uit een polsdikke kabel. We waren om acht uur 's morgens begonnen en om zes uur in de avond werden we afgelost door een nieuwe ploeg. Pas in de loop van de volgende dag was het karwei geklaard. Stel je eens voor, een hele dag met een man of dertig een dikke kabel uit een ruim trekken. We

stonden ongeveer vijf meter uit elkaar en we moesten ervoor zorgen dat de kabel de grond niet raakte. Op het laatst voelden we onze armen niet meer en vooral de felle zon zorgde ervoor dat sommigen flauwvielen. Met enkele stokslagen en veel "koerah" geschreeuw waren ze snel weer op de been.

Haven van Tandjung Priok, Batavia

Tijdens het middageten aan de haven zat een Koreaanse bewaker bij ons in de buurt zijn bami te eten. Ik merkte dat hij flink verkouden was en af en toe een straaltje neusvocht in zijn etenspannetje liet vallen. Even

later hield de man op met eten en vroeg of een van ons misschien trek had in zijn restant bami. Meteen stond er een Australiër op en at met smaak de bami op. Kennelijk had hij niet gezien wat ik gezien had.

Na een week of drie kregen velen last van jeuk aan de balzak. Je Engelsen noemden het "Java-balls". Volgens de kamparts was het waarschijnlijk een tekort aan bepaalde vitaminen. Ook kregen we last van schurft over ons gehele lichaam; vooral de billen moesten het ontgelden. Dit euvel werd door de Jappen bestreden door een uur lang in zee te zwemmen. Het zoute water moest dan zijn genezende werking doen. Je kunt het geloven of niet, maar de meesten hadden er inderdaad baat bij. Van de kamparts moesten we elke ochtend een lepel deduk (fijngestampt kaf van de rijstkorrel) slikken tegen de berri-berri ziekte.

Op een dag werden mijn broer en ik ingedeeld bij een corveeploeg, die een loods op het havencomplex moest schoonmaken. In de loods lag van alles opgeslagen wat voor een gevangene erg verleidelijk was om te stelen. Ik zag dat enkele gevangenen spullen onder hun kleren verstopten en ik dacht nog bij mijzelf: Als dat maar goed afloopt. Tijdens een rustpauze zag ik een stuk van een opvouwbare duimstok op de grond liggen. Het was niet langer dan zo'n 15 centimeter. Die kon altijd van pas komen bij het knutselen en omdat het toch onbruikbaar was voor normaal gebruik, stak ik het in mijn broekzak.

Zoals gewoonlijk werden we na het werk gefouilleerd en het ene na het andere gestolen voorwerp kwam aan het licht. Er vielen de nodige klappen en kolfstoten, waar ze je maar konden raken. Het was een gegil en gebrul van jewelste; de Jappen waren buitenzinnig van woede. Eerst dacht ik nog dat de Jappen over een kapotte duimstok toch niet zouden vallen, maar op aandringen van mijn broer wilde ik er toch vanaf. Al rond kijkend of de Jap het niet kon zien, liet ik het stiekem vallen en schopte het met mijn voet weg. Ik wist niet dat één het toch gezien had. Plotseling stond die Jap voor mij en vroeg of ik iets had laten vallen en voor ik iets kon zeggen, sloeg hij me met het stuk duimstok op mijn bovenlip om vervolgens enkele keren met zijn volle vuist op mijn gezicht te slaan.

De volgende morgen moest ik mij melden op het Japans kantoor. Er werd mij gevraagd waarom ik gestolen had. Ik antwoordde dat de duimstok toch kapot was en daarom geen waarde meer had voor het machtige Nippon. Ze vroegen me of ik wist dat je voor het stelen van Japanse eigendommen een hand kon worden afgehakt. Ik zei dat ik berouw had en nooit meer iets van Nippon zou stelen.

Na nog enkele dreigementen kon ik vertrekken. Wat was ik opgelucht! Er waren inderdaad gevallen bekend dat ze van dieven een hand afgehakt hadden. Gelukkig was er daar ook geen kooi van prikkeldraad, anders had ik daar zeker een paar dagen moeten zitten.

Er gebeurden ook wel eens leuke dingen, zoals bijvoorbeeld

een voetbalwedstrijd tussen Nederlanders en Engelsen. Ondanks de slechte toestand van het voetbalveld en het ongeschikte schoeisel was het toch een spannende wedstrijd geworden, waarbij wij met 2 - 1 wonnen, mede dankzij onze luide aanmoedigingen en ook die van de Aussies, want die waren allemaal voor de Dutchies.

"Voetbalteam" in een Jappenkamp

12 - De bootreis

We vertoefden hooguit drie maanden in het havenkamp, toen we van de ene op de andere dag te horen kregen dat we zeer binnenkort moesten vettrekken naar een ander kamp. En na drie dagen in het onzekere te hebben gezeten, was het zover. Op de dag van vertrek moesten we om vijf uur 's morgens gepakt en gezakt klaar staan. Toch duurde het nog uren voor we richting haven vertrokken. Er lag een grote roestige boot aan de kade en iedereen dacht: nu gaan we echt over zee. Maar nee hoor, we liepen het schip voorbij en even verderop stond een trein op ons te wachten.

Met veel "Koerah" geroep werden we in de wagons gedreven en moesten we de blinden voor de ramen schuiven. Al vrij spoedig kwam de trein in beweging met een voor ons onbekende bestemming. Tegen de avond, na zeker drie stops, kregen we

ons avondeten en mochten we veldflessen met water vullen. Na het eten zette de trein zich weer in beweging en gingen we de nacht tegemoet. Van slapen kwam niet veel; daarvoor waren we veel te gespannen. Na twee dagen kwamen we in Surabaya aan. Een aantal vrachtwagens stond op ons te wachten. Met veel geduw en gekrijs werden we in de wagens gejaagd. De rit duurde niet lang. Langs de weg zagen we weinig Europeanen maar des te meer Indonesiërs. Enkelen scholden ons uit voor "blanda boesoek" en ze balden hun vuisten.

HBS in Surabaya

Voor een groot gebouw stopten de vrachtwagens en moesten we snel uitstijgen. Na de nodige keren geteld te zijn, werden we in diverse lokalen ingedeeld. Het gebouwencomplex was de HBS van Surabaya; enkelen van ons hadden er nog op school gezeten. Van de tien dagen dat we er gelegerd waren, kan ik me bijna niets herinneren; waarschijnlijk omdat er zich ook niets bijzonders voordeed. Na tien dagen moesten we weer klaar zijn voor vertrek. De vrachtwagens waren er weer en snel ging het richting Tandjong Perak. Dit keer moesten we wel aan boord gaan: dit schip was mogelijk nog roestiger en zag er erg verwaarloosd uit. We moesten de ruimen in. Mijn broer en ik kwamen in het middelste ruim terecht, wat gunstig was in verband met

slingeren en stampen van het schip. We lagen er echt als haringen in een ton, we konden ons nauwelijks keren, zo vol was het.

Al heel gauw was de stemming ver onder nul: het was er heet en het stonk er naar gezouten vis. Bij de trap was een flauw schijnsel te zien omdat de luik naar het dek open stond. Naar schatting lagen we met zo'n 250 man in het middelste ruim. Tegen de avond kwamen er nog meer mannen bij en liggen kon toen niet meer. Met de knieën opgetrokken zaten we dicht tegen elkaar aangedrukt. Plotseling merkten we dat het schip vertrok. We hoorden onder ons het water klotsen en de motoren maakten een hels kabaal. Zo enorm Godverlaten had ik mij nog nooit gevoeld. Nu we voeren, kwam er wat frisse lucht binnen en was het niet meer zo benauwd.

De volgende ochtend moesten we met 25 man tegelijk aan dek komen om te ontbijten. Dit bestond uit rijstepap en een kwart liter slappe thee. Eer uiteindelijk iedereen ontbeten had, waren er drie uur verstreken. De rest van de dag moesten we in het ruim blijven. Met de zon op de hoogste stand was de hitte ondraaglijk geworden. Wanneer je je behoefte moest doen, mocht je aan dek komen. Daar waren voorzieningen getroffen die bestonden uit uitbouwsels buiten boord, zodat je ontlasting zo de zee in floepte. Enkelen waren aan de "dunne" (diarree) zodat de geïmproviseerde latrines binnen de kortste keren onder gespetterd waren. Omdat de Jappen als de dood waren voor besmettingen, was een ploeg

constant bezig om deze met zeewater schoon te spuiten.

HBS in Surabaya

Het avondeten was ook al niet om over naar huis te schrijven. Het bestond uit een dunne koolsoep met wat rijst en smaakte nergens naar. De tweede nacht in het ruim was mogelijk nog verschrikkelijker. Als je kramp kreeg in je benen, wilde je ze even strekken, maar dan stootte je tegen iemands hoofd of ander lichaamsdeel, wat met veel gevloek beantwoord werd. Fatsoenlijk slapen was er natuurlijk helemaal niet bij. En de atmosfeer werd met het uur bedompter, waardoor je nauwelijks nog goed kon ademhalen. Ik was door en door bezweet en kreeg wat later een stekende hoofdpijn. Ik moest me bedwingen om niet in huilen uit te barsten en de Jappen te vervloeken.

Toen we weer aan dek kwamen om te eten, zagen we in de verte aan de bakboordzijde land liggen. Aan de stand van de zon wisten we dat we pal westwaarts voeren. Na drie dagen meerden we aan in Tandjung Priok. En dus waren we weer terug bij af! Zowel de treinreis naar Surabaya als het verblijf van 10 dagen daar en de afschuwelijke bootreis van drie dagen waren allemaal voor niets geweest.

13 - Zeemansgraf voor 2 dode dysenterielijders

Na verblijf van een dag voeren we Tandjung Priok weer uit. Natuurlijk de gekste veronderstellingen waar we nu weer naar toe gingen. De meesten hielden het op Singapore; anderen hadden het over Formosa of zelfs Japan. We voeren heel langzaam tussen Sumatra en Banka. Later vernamen we waarom we zo langzaam voeren: er waren namelijk zeemijnen gesignaleerd. Van tijd tot tijd hoorden we gewerschoten. De Jappen schoten namelijk op de mijnen, in de hoop ze voortijdig tot ontploffing te brengen. Echter zonder succes. Aan de hand van de gedragingen van de Jappen merkten we dat iets ze niet lekker zat. Volgens de geruchten waren er de laatste tijd nogal wat Japanse schepen getorpedeerd door geallieerde onderzeeërs of door mijnen tot zinken gebracht.

Zeemijnen aan boord van een mijnenlegger worden geprepareerd om afgeworpen te worden.

Overdag als het erg heet was, mochten we in groepen van 50 man aan dek om natgespoten te worden; wat een aangename verpozing was. Het duurde maar een minuut of vijf, maar het was heerlijk verfrissend.

Eerder heb ik al gememoreerd dat het schip oud, roestig en verwaarloosd was. De stoomleidingen lekten op diverse plaatsen en daar kwam hete stoom uit. Dat bracht mijn broer op een idee. Hij had namelijk nog wat koffiepoeder en in een beker werd de hete stoom opgevangen die condenseerde tot heet water. Een schepje koffie erbij en binnen de kortste keren hadden we de lekkerste koffie toebroek. Ach was smaakte dat heerlijk en je kikkerde er helemaal van op. Het eten echter was nog steeds erg smakeloos. Om de andere dag kregen we vissoep met gedroogde oebi (sweet potatoe) en vissoep met waloh (pompoen) erbij en wat rijst.

De nachten waren nog steeds het verschrikkelijkst. Nog altijd met de knieën opgetrokken tegen elkaar in het duister. Met de dag kregen er meer last van buikloop en zelfs dissenteriepatiënten. En om te voorkomen dat er meer mensen besmet zouden raken, vond de Japanse kapitein het goed dat de zieken niet meer in het ruim hoefden te blijven maar een plek kregen op het achterdek.

Op een dag werden de scheepsmotoren afgezet en mochten vrijwilligers helpen om twee aan dysenterie overleden patiënten met enige ceremonie over boord te zetten. Daar we geen geestelijke aan boord hadden, werd door iemand die een bijbel bij zich had iets daaruit gelezen. Na dit korte oponthoud moesten we weer verder. We hadden zeker een dag of zes gevaren, toen we aanlegden in de haven van Singapore. We hoopten hier van boord te kunnen gaan en niet verder te hoeven varen. En na

enige uren in angstige onzekerheid kregen we te horen dat we van boord zouden gaan. Op de kade waren 50 gewapende Jappen die de omgeving bewaakten om zodoende iedere vluchtpoging onmogelijk te maken.

Weer ging de reis verder in vrachtwagens en nadat we erin waren geklommen, reden we dwars door de stad Singapore. Veel Chinezen lachten ons vriendelijk toe en er waren zelfs enkelen die bananen naar ons wierpen, ondanks dreigementen van de Jappen. Wat ik nooit zal vergeten was dat we tijdens die rit de heerlijke geuren van Chinees eten roken. Wat had ik graag uit de wagen gesprongen om van dat lekkers te smullen.

Na een niet al te lange rit kwamen we op onze bestemming aan. Het was de Changi kazerne, waar ooit de Engelsen gelegerd waren. De gebouwen waren schoon en we voelden ons meteen op ons gemak. Wat een verschil met ons verblijf in het stinkende ruim van het schip. In dit kamp lagen veel Engelsen, Australiërs, Nederlanders en een tiental Amerikanen. De volgende dag kregen we bezoek van Nederlanders die er al eerder waren. Over en weer werden nieuwtjes uitgewisseld. Twee maal per dag was er appèl over meer dan 3000 krijgsgevangenen. Het eten was hier aan de krappe kant. Soms kregen we rijst met 4 stuks ikan terie (kleine gedroogde visjes, ca. 6 cm. Lang) en wat waterige soep van onbekende samenstelling.

Britse kazerne in Singapore verkeert nu in erbarmelijke staat. Foto: Timothy M. Ciccone. (niet zeker of dit juiste kazerne is)

De eerste dagen keken we echt onze ogen uit. Alles was schoon, de gazons onderhouden en er lagen zware kanonnen die nog van de Engelsen waren. Het hele complex was echt brandschoon. Je kon er nog geen takje of stukje hout vinden, want alles wat maar branden kon, werd gebruikt om te koken. We hadden al gauw een kongsie (een elkaar steunend groepje) van 4 man, twee Pereira's en twee Van Lings. De oudste Pereira was een vriend van mijn broer en werkte bij de kampstaf. Hij bracht soms wat schrijfpapier mee, wat ik moest verkopen als sigarettenpapier. Je kon er namelijk gemakkelijker aan tabak komen dan aan sigarettenpapier. Van de opbrengst kochten we dan eieren bij de kampkantine.

Waar hij het vandaan haalde mag Joost weten, maar op een dag zag ik mijn broer met een hamer en beitel een boomstronk te lijf gaan. Zo kwamen we aan hout om te koken. Bij de Japanse keuken mochten we soms een grote viskop uit de afvalton halen. Ik zorgde voor groenten, bestaande uit jonge bladeren van de bloestroe, een soort klimplant. De viskop met de bloestroebladeren werden gekookt in een Engelse helm. Dit was een goede aanvulling van wat we uit de keuken kregen.

Changi gevangenis in Singapore

De truckdrivers

Behalve dat we te weinig eten kregen, was het eigenlijk best wel uit te houden. De Jappen kwamen alleen het kamp in om de appels af te nemen. Wreedheden en aframmelingen kwamen er niet voor. Daar was ook geen aanleiding voor. Een paar van onze kennissen deden een beetje geheimzinnig, als we in hun buurt kwamen hielden ze op met praten. Ik vroeg op de man af naar de reden van hun gedrag. Na enige aarzeling vertelden ze dat ze gehoord hadden, dat er jongens waren die 's nachts stiekem het kamp verlieten en contact hadden met rijke Chinezen. We mochten er geen ruchtbaarheid aan geven, want als de Jap het te horen kreeg, was de ramp niet te overzien. Waar het eigenlijk om ging, was het volgende: een groep Chinezen was bereid om geld uit te lenen aan groepjes van minimaal vijf personen. Het geleende geld zou dan na de oorlog terugbetaald moeten worden onder bepaalde voorwaarden, o.a. dat de een borg zou staan voor de ander.

Het fijne van dit kamp vond ik, dat er diverse lezingen werden gehouden door medegevangenen, vaak over interessante onderwerpen. Je kon gewoon even luisteren waar een lezing over ging en als het je niet aanstond, dan ging je

naar een andere lezing toe. Eén van die lezingen die ik gevolgd had, ging om het volgende: een Nederlandse correspondent was in 1938 uitgenodigd om voorbereidingen van een jaarbeurs ergens in Amerika bij te wonen. Het eerste wat hem opviel, waren de duizenden auto's op de grote parkeerplaats. Hij vroeg zijn begeleider of de beurs al open was. "Waarom denk je dat", vroeg de man, "hij gaat over twee weken pas open voor het publiek". "Ja, maar wat doen dan al die auto's op de parkeerplaats" zei de correspondent. "Oh", zei de begeleider, "die zijn van de arbeiders. Die komen allemaal met hun eigen auto naar het werk". In die tijd hadden immers bij ons alleen de dokter en enkele hoge pieten een eigen auto.

Af en toe moest een corveeploeg ergens in Singapore karweitjes doen, wat de mogelijkheid bood om nieuws te vergaren. Zo kregen we dan te horen dat de Japanse vloot op diverse locaties gevoelige klappen kreeg.

Het foerageren was een hoofdstuk apart. De levensmiddelen-magazijnen waren ondergebracht in de Changi gevangenis, die zich bovenop een heuvel bevond. Er liep een vrij steile, kronkelige weg naar toe. Ik heb al verteld dat op Java kleine karretjes waren, die voortgetrokken moesten worden. Hier in Singapore ging dit net even anders. Je kon goed merken dat de Engelsen het hier voor het zeggen hadden. Er waren een stuk of tien lichte Engelse legertrucks beschikbaar om vracht te vervoeren. Echter de

trucks hadden geen motor en geen zijwanden, dus alleen een platform. Ze waren echter wel voorzien van een stuur en remmen. Per truck had je een Engelse "driver" die zich ver boven ons verheven voelde. Hij was de driver en wij waren de "pushers". Het was goed uitgekiend: met zes man kon je de truck met wat moeite de helling opduwen. Boven op de heuvel werd de truck beladen en dat moest zodanig gebeuren dat de pushers er met z'n zessen nog net bij konden. Zoals gezegd hadden de trucks geen wanden en moest je uitkijken dat je er in de bochten niet afgeslingerd werd. Het is onnodig te vermelden dat er verschillende ongelukken waren. Dat hing voor een groot deel af van de roekeloosheid van de drivers. Soms reden we met een vaart van 40 km/uur door de bochten. Stel je voor, de lading werd gewoon op en naast elkaar gestapeld en niet vastgesjord. Dus in de bochten ging het zaakje vaak schuiven met alle gevolgen vandien.

Geregeld zagen we groepen van ongeveer 200 man vetrekken. En na een maand waren mijn broer Adriaan en ik ook in zo'n groep ingedeeld. Erg jammer dat de twee Pereira's er niet bij waren. Want in de maand dat we een kongsie vormden, waren we echt goed bevriend geraakt en lief en leed gedeeld. Met vrachtauto's reden we door Singapore naar het station. Ook nu weer werden we bekogeld met allerlei soorten fruit, wat in grote dank werd aangenomen.

Met 30 man in een goederenwagon

Toen sloeg de schrik ons in de benen, want op het station waren geen personenwagens, maar alleen stalen goederenwagens. We werden met dertig man in de wagons gepropt en we kregen per

wagon twee grote emmers. Wij wisten niet beter dan dat die waren bedoeld om onze behoefte in te doen. Tegen de avond, na zeker acht uur gereden te hebben, stopte de trein. We moesten uitstappen om ons avondeten te ontvangen. Er werd ons duidelijk gemaakt dat we met de twee emmers ons eten moesten halen. De ene was voor rijst met wat groenten en de ander voor drinkwater. Je snapt de consternatie. De volle emmer met ontlasting en urine werd een eind verder gelegd en omgespoeld bij een grote kraan waar de locomotief van water werd voorzien. Ik denk niet dat we toen lekker hebben gegeten.

(illustraties toegevoegd door de redactie)

Het vierde deel zal te lezen zijn in de Nieuwsbrief van december 2011.

Borca Online
Computer Service

Weimarstraat 39
2562 GP Den Haag
070-364 2806

www.borca-online.nl

Systemaanbieding

AMD Dualcore X2 220 Processor
4GB Werkgeheugen
1TB Hardschijf
Asus/MSI Moederbord
Geforce 7025+ € 299,-
DVD-Brander/Speler
Alles-in-Een Kaartlezer

Windows 7 Home Premium

22 inch Breedbeeld monitor voor € 99,-

Boekbespreking, e-Books, CD en DVD

Kris Hilts – **Vanna Ghiringhelli**. Dit boek handelt over de mysterieuze wereld van het traditionele en ceremoniële wapen van Indonesië en Maleisië: de Kris. Krissen zijn zeer fraaie en dolken, vaak met een gegolfd lemmet, die met buitengewoon veel vakmanschap en kennis van symboliek en traditie gemaakt zijn. De diverse eilanden van de Indonesische Archipel hebben elk hun specifieke krissen, met handgesneden heften, die tal van symbolische, geometrische, abstracte of andere voorstellingen kunnen hebben van menselijke, goddelijke, plantaardige, dierlijke en demonische beeltenissen. De symboliek achter krissen is dat ze een verbinding zijn tussen de zichtbare en de onzichtbare

wereld. De auteur Vanna Scolari Ghiringhelli is een expert op het gebied van Oosterse wapens en is Directeur van het Italiaans-Aziatisch Cultureel Centrum in Milaan. Dit schitterend geïllustreerde boek is Engelstalig. Adviesprijs: € 40,30.

Postkoloniale monumenten in Nederland – **Gert Oostindie, Henk Schulte Nordholt en Fridus Steijlen**. Dit boek geeft een helder beeld van Gedenktekens die in de na-

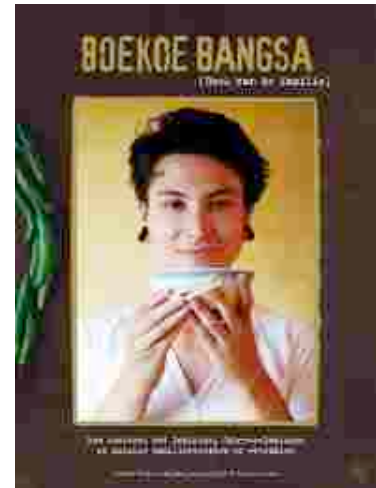
oorlogse jaren zijn opgericht en op de een of andere manier betrekking hebben op het koloniale verleden van Nederland.

De gemaakte selectie van foto's en de teksten zijn informatief en zijn te interpreteren en ze kunnen dus weerwoord oproepen. Om dat laatste aan te moedigen, zijn de foto's met bijschriften op Flickr gepubliceerd, met de mogelijkheid om commentaren en nieuwe foto's toe te voegen. De auteurs hopen op deze wijze een podium te bieden voor een bredere en actievere reflectie over het verleden en de wijze waarop dit postkoloniaal wordt herdacht. Bestellen bij Indisch Herinneringscentrum. Prijs: € 19,95. info@indischherinneringscentrum.nl.

Boekoe Bangsa – **Mirjam van de Rijst, Harold Pereira en Eveline Stoel**. Een waardige opvolger van de inmiddels klassieke Boekoe Kita, dat in 2010 door de lezers enthousiast werd ontvangen. Dit kookboek kent dezelfde opzet, maar nu staan de drie grote bevolkingsgroepen in voormalig Nederlands-Indië centraal: Nederlands Indische, Molukse en de Chinese keuken. In dit

boek zijn vele oude en soms nooit eerder geopenbaarde familierecepten verzameld. In enkele gevallen zijn er BN-ers in die families, zoals de gitarist van Kane, Giovanni van Bronckhorst, Mei Li Vos, Giam Kwee en anderen.

De bijzondere levensverhalen zijn opgetekend door Eveline Stoel, auteur van o.a. het zeer succesvolle "Asta's Ogen". Alweer een schitterend kookboek voor uw eigen verzameling. Adviesprijs: € 34,95.

Terra Incognita – **Ruud Lapré**. In dit boek vertelt Ruud Lapré een dubbel verhaal op de grens van memoires en literatuur. Als zijn zoon ten gevolge van een auto-ongeluk in coma ligt, vertelt hij hem zijn levensgeschiedenis enerzijds om de tijd te doden en aan de andere kant in een poging zijn zoon weer tot leven te wekken. In zijn verhaal zit ook het verhaal van zijn vader verweven, hem in de vorm van spaarzame brieven toevertrouwd.

De lezer maakt kennis met het verhaal van Nederlands-Indië, kort voor, tijdens en kort na de oorlog. Hij doet dit aan de hand van het verslag van de grootvader en de herinneringen van de vader. Het zijn tastbare "Indische schetsen" die een verloren wereld verbluffend dichtbij brengen. Bestellen bij: Indisch Herinneringscentrum. Prijs: € 15,00. Bestellingen via E - m a i l : info@indischherinneringscentrum.nl

Niks geteisem! - Diederik Klein Kranenburg en Wim Willems. Het wonderbaarlijke verhaal van "De Mussen". Dit boek past niet helemaal in de Indische context, maar toch wilden wij u dit bijzondere boek niet onthouden, omdat er wijze lessen uit getrokken kunnen worden over hoe wij met onze jeugdigen omgaan. De auteurs beschrijven de geschiedenis van Clubhuis De Mussen in de Haagse Schilderswijk als in een film.

De hoofdrolspeler is Jacob de Bruin, die het rauwe straatleven in de nauwe straatjes van huis uit kent. In 1926 startte hij in de Schilderswijk als jeugdleider en begreep al gauw dat de Haagse schoffies hem niet zonder meer zouden accepteren. De schoffies hadden weinig boodschap aan de goede bedoelingen van burgers uit de "betere wijken". Daarom begon hij met ieder kind de aandacht te geven die het verdiende en begon een clubhuis. In 2011, precies 85 jaar later bestaat clubhuis De Mussen nog steeds. Het boek volgt de turbulente geschiedenis en belicht hierbij ook persoonlijke lotgevallen. Het verhaal van het moeizame begin, de jaren van crises van voor de Tweede Wereldoorlog, de strijd om het voortbestaan tijdens de sloopjaren zeventig en tachtig, die de gehele wijk behelsden en de daarop volgende nieuwbouw. Een bijzonder boek, dat vertelt over de saamhorigheid en de persoonlijke overwinningen van de hoofdpersoon. Daarnaast kan het als inspiratie dienen voor jeugdwerkers in de 21e eeuw. Prijs: € 19,95.

Berlage en Nederlands-Indië - Een innerlijke drang naar het schoone land - Herman van Bergeijk. In 1923 maakte de beroemde architect H.P.

Berlage (1856-1934) een reis naar het toenmalige Nederlands-Indië, waar hij eerder twee gebouwen gerealiseerd had.

Financieel kon hij zich deze reis veroorloven door het geven van een aantal lezingen. Berlage kreeg van de Nederlandse regering de duidelijke opdracht om een rapport op te stellen over de Tempels van Brambanan. Zijn opvattingen over monumentenzorg komen in dit rapport dan ook klinkklaar naar voren. Nog tijdens zijn reis kreeg hij een tweede opdracht: het maken van een uitbreidingsplan voor Batavia. In zijn reisdagboek maakte Berlage talloze tekeningen en schetsen. Hij begreep dat Oost en West steeds meer naar elkaar toegroeiden. Dit boek is een "must-have" voor de echte liefhebber. Adviesprijs: € 24,50.

Heren van de Thee - Hella S. Haasse. In dit boek wordt het levensverhaal verteld van Rudolf Kerkhoven en Jenny Roosegaarde Bisschop. Aan het eind van de negentiende eeuw trouwden Jenny en Rudolf en gingen ze wonen op de afgelegen theeonderneming Gamboeng op Java.

Tegen het decor van majestueuze en mysterieuze natuur en de achtergrond van de ontwikkelingen in de koloniale politiek, leven we mee met de autocratische ondernemer Rudolf en zijn langzaam verbitterd rakende echtgenote. Hella Haasse baseerde dit boek op een waar gebeurd verhaal en gaf met deze historisch-documentaire roman op een uniek literair niveau vorm aan oude familiearchieven. Adviesprijs: € 12,50.

Postcolonial Netherlands – Gert Oostindie. 65 years of forgetting, Commemorating and Silencing. In dit Engelstalige boek doet de auteur (directeur van het Koninklijk Instituut voor Land Taal en Volkenkunde (KITLV) verslag over de burgers die hun roots hebben in de voormalige koloniën Nederlands-Indië, Suriname en de Nederlandse Antillen. Over multiculti worden heftige debatten gevoerd. De belangrijkste thema's tijdens die debatten draaiden altijd om erkenning

van rechten en het opnemen van een nationale herdenkingscultuur van het kolonialisme. Officiële gebaren, die varieerden van financiële compensatie tot herdenkingsmonumenten, deden op schuldbevuste en vaar weinig consistente wijze “recht” aan het koloniale verleden. “Postcolonial Netherlands” is het eerste boek dat deze thematiek systematisch behandelt en in vergelijkende perspectieven plaatst. Bij de verschijning werd het boek positief ontvangen, maar riep ook heftige tegenspraak op door de uitgesproken stellingname van de auteur. Adviesprijs: € 30,00.

e-book, CD en DVD

Einde van Indië – Oorlog in Indonesië – Indrukwekkende afleveringen uit de serie: Andere Tijden.

Deze 3-DVD box bevat fascinerende afleveringen uit de bekroonde TV-serie: “Andere Tijden” over de militaire en diplomatieke strijd in Nederlands-Indië. Bovendien als extra: prachtig bonusmateriaal met veel originele beelden uit deze roerige periode in Indië. In de unieke special: “Door soldatenogen” is de strijd te zien vanuit het perspectief van de militairen. Aan de hand van brieven, dagboeken, foto's en amateur filmbeelden wordt een indrukwekkend beeld geschetst van de situatie in die dagen. Daarnaast is er ook aandacht voor de “zwarte bladzijden” van de Nederlandse politionele acties. Verder het verhaal van een Nederlandse vrouw die met haar gezin in Nederlands-Indië leefde en het verhaal van de duizenden Nederlanders die weigerden om in Indië de wapens op te pakken. Adviesprijs: € 18,99.

Late Late Lien show – Met Wieteke van Dort, Gerard Cox, Willem Nijholt, Elly Ruimschotel, Boudewijn de Groot en vele anderen.

Wie schrijft, die blijft
Iedereen heeft wel een verhaal!

Kijk op onze site

www.deBoekenmaker.com

of vraag de brochure aan om te zien hoe wij uw verhaal in een boek kunnen gieten.

We doen dit al dertig jaar! Egodocumenten, reisverslagen of dissertaties, in oplagen van 10 tot 10.000!

U kunt het zo gek niet bedenken.

Tel.: 026-3391209 of 0627261006

info@deboekenmaker.com

(advertentie)

Heerlijke humoristische DVD met hoogtepunten uit de beroemde TV-serie, waarin de nostalgie en heimwee naar het oude Nederlands-Indië centraal staan. Beleef de sfeer van Tempo Doeloe met sketches, liedjes, traditionele dans en

verhalen van vroeger. Geniet van Elly Ruimschotel als Toetie, de muziek van "De Blauwe Diamanten" en natuurlijk Wieteke van Dort als Tante Lien, zittend in een imposante rotan zetel. Adviesprijs: € 9,99.

De in deze rubriek besproken boeken, CD's en DVD's zijn verkrijgbaar bij de Internet Boekhandel Van Stockum in Den Haag of bij de erkende boekwinkel, tenzij anders vermeld

 VAN STOCKUM
INTERNET BOEKHANDEL

www.vanstockum.nl

Recept van de maand

(vegetarisch)

Ingrediënten: Voor de boembloe: 1 grote kleingesneden ui; 3 tenen knoflook geperst; 1 theelepel trassi; 2 theelepels koenjit (kurkuma); 1 theelepel ketoembar; 1 theelepel djintan; ½ theelepel laos; ½ eetlepel donkerbruine suiker; snufje zout; 3 eetlepels arachide-olie. Verder: 5 dl. Water, 2 rode en 3 groene lomboks in ringetjes (eventueel zaadjes en zaadlijsten verwijderen); 250 gram gebroken sperziebonen, 250 gram tahoe in blokjes, 250 gram tempeh in blokjes, een kleine rode paprika in reepjes van ongeveer 3 cm. gesneden en een stukje santen van ca. 4 cm.

Bereiding: Maak de ingrediënten voor de boembloe

fijn in een vijzel of keukenmachine. Verhit de arachide-olie in een wok en fruit hierin het

kruidenmengsel 3 minuten op niet al te hoog vuur. Voeg dan het water toe en breng aan de kook. Voeg vervolgens de sperziebonen toe en laat dit op laag vuur heel zacht ca. 10 minuten pruttelen. Intussen de blokjes tahoe en tempeh (apart) voorfrituren in olie in een

Oblok oblok koening

andere wok of frituur tot het goudbruin is en bij de boembloe doen. De santen hieraan toevoegen en onder af en toe omscheppen opnieuw aan de kook brengen. Daarna de reepjes rode paprika erbij en zonder deksel nog 10 minuten laten doorsudderen. Erg lekker met witte rijst en atjar.
Selamat Makan

Stand van de Sterren op TV

Op woensdag 16 november wordt om 20.00 uur op Nederland 2 in het programma "Holland Doc" de film STAND VAN DE STERREN van Leonard Retel Helmrich vertoond. Helmrich volgde 12 jaar lang de Indonesische familie Sjamsudin uit de sloppenwijken van Jakarta.

zoekt donateurs

Stichting Het Indisch Platform behartigt de belangen van de Indische gemeenschap bij de Nederlandse overheden. Belangrijke issues zijn: afwikkeling van de "backpay" en vergoeding van geleden oorlogsschade, het onderhouden van de lobby voor het behoud van de Indische cultuur en het verder verbeteren van de betrekkingen met Indonesië.

voor het aanmelden als donateur kunt u zich wenden tot:

Stichting Het Indisch Platform - Postbus 85564 - 2508 CG Den Haag

www.indischplatform.nl

info@indischplatform.nl

Stichting Het Indisch Platform heeft de ANBI-status en dus is uw donatie een aftrekpost bij uw belastingaangifte

(advertentie)

**Heeft u de brief al verstuurd aan de
Staatssecretaris van VWS? Zie de
voorbeeldbrief op ons weblog: [http://
indisch-centrum-den Haag.blogspot.com](http://indisch-centrum-den Haag.blogspot.com)**

Yvon Noordam-Weygers schenkt kunst aan Bronbeek

Yvon Noordam-Weygers en het Koninklijk Tehuis voor Oud-Militairen en het Museum Bronbeek hebben een overeenkomst getekend, waarin de zestien belangrijkste werken van de kunstenaar geschonken werden aan de Staat der Nederlanden. De commandant en het hoofd van Museum

Bronbeek waren beiden zeer vereerd door de schenking. De kunstwerken vertellen op een chronologische, originele en gevoelige manier het overlevingsverhaal van Yvon. Een verhaal dat past in het Indisch Herinneringscentrum en is bedoeld voor de volgende generaties. De commandant had

enkel wat foto's gezien en was compleet verrast om de kunstwerken nu in het echt te zien. De "Demon in de Straat" en het olieverf schilderij "Onze Exodus" zullen een prominente plaats krijgen in de collectie.

Yvon Noordam-Weygers

De 81-jarige kunstenares weidde vol enthousiasme uit over het hoe en waarom van de kunstwerken. Vaak was dit een combinatie van liefde voor het oude Indië, heimwee, woede en

teleurstelling, geplaatst in het tijdsbeeld waarin het kunstwerk is ontstaan. De werken zijn nu officieel overgedragen aan de Nederlandse Staat en Yvon kan zich geen mooiere en betere plek voorstellen voor de kunstwerken, waar zij haar ziel en zaligheid in heeft gelegd. Ze legt uit: "Ik kan ze niet meenemen, als u begrijpt wat ik bedoel. Door onze Indische geschiedenis te kennen, ben je beter in staat om de toekomst te begrijpen. Ik hoop dat mijn werk hier iets aan kan

bijdragen, door er in een museum naar te kijken en het verhaal erachter te lezen. Maar dit is nu iets voor de volgende generaties". Tot slot werd er van gedachten gewisseld om een DVD te maken, waarop Yvon Noordam-Weijgers het verhaal achter haar kunstwerken vertelt. Ook een expositie in 2012 behoort zeker tot de mogelijkheden.

Heeft u er wel eens aan gedacht om in onze nieuwsbrief te adverteren?

Doelgroepgericht als "direct mail" aan meer dan 2500 geïnteresseerde abonnees!
Vraagt u vrijblijvend onze gunstige advertentietarieven aan.

Bij contract van zes plaatsingen ALTIJD één plaatsing gratis!

(Bijvoorbeeld: een advertentie van deze grootte kost u los: € 22,80 en bij contract van zes plaatsingen: € 114,00) info@indisch-centrum-den Haag.nl

(advertentie: 185 mm breed x 40 mm hoog. Ook mogelijk als 1-kolommer: 55 mm breed x 120 mm hoog, of 2-kolommer: 120 mm breed x 60 mm hoog)

Oscar Rexhäuser Memorial Day, een terugblik

Op 23 oktober jl. werd in Hilversum de Oscar Rexhäuser Memorial Day gehouden, ter nagedachtenis aan de op 29 mei overleden Indorock muzikant Oscar Rexhäuser, oprichter en bassist van The Hot Jumpers. Hieronder een verslagje van de dag zelf en over het ontstaan ervan. Een verslag van Pascal Geurts.

Op 30 mei jl. kreeg ik een mailtje van mijn moeder, dat Pa Rexhäuser overleden was en dat ik uit Noorwegen, waar ik aan het werk was, terug moest komen. Ik heb de 31 mijn moeder gebeld en haar gezegd dat ik niet terugkom en we om reden, dat Oscar altijd tegen mij zei: "Pas, als mij wat gebeurt, hoef je niet terug te komen. Ik geef daar niet om. Herinner mij zoals ik was... dat vind ik veel belangrijker".

En dit respecteerde ik nu. Wel deed ik op mijn werk een gebed,

samen met mijn Malaysische collega's. Vier weken later ging ik terug en sprak met Egon, die mij zei dat Amon, Carmen en Yazmihel welk een Memorial wilden organiseren voor Oscar. Dit was iets waar hij zelf ook achter zou staan. Iemand nog een keer in het zonnetje zetten d.m.v. een tribute of memorial. Toen ben ik Armand Filon gaan polsen of hij zijn medewerking wilde geven. Dit werd voor Mama, Armand en mijzelf het startschot om het op poten te gaan zetten.

Als locatie namen we Dansschool Alberto, om de eenvoudige reden, dat The Hot Jumpers hun 25-jarig en 35-jarig jubileum hier ook gevierd hebben. Los daarvan hebben ze hier ook nog diverse keren gespeeld. Als datum kozen we vervolgens 23 oktober, omdat dat een datum was, waarop ik ook zelf de voorbereidingen en de organisatie kon begeleiden, omdat ik dan daarna voor mijn werk weer terug naar Noorwegen moest. We zijn toen in begin augustus diverse

muzikanten gaan benaderen en vrijwel iedereen zegde zijn medewerking toe en hield die datum vrij. Ikzelf vond tussen Pa Rexhäuser zijn papieren het nummer van Riem de Wolff en toen ik hem belde, zei ook hij direct: "Ik ben erbij".

Oscar Rexhäuser

De keuze van "Hot News" was snel gemaakt, omdat de leden ervan de laatste zijn met wie Oscar met The Hot Jumpers speelde, voordat hij in 2006 met de muziek stopte. The Rollers Revival Band wilden we laten spelen, omdat The Hot Jumpers en Pa hun grote voorbeeld waren en Pa Jimmy van der Hoeven ook zeven jaar bij The Hot Jumpers gespeeld had. De rest van de muzikanten die de Oscar Memorial Band formeerden (ex-Hot Jumpers) en de Orcars Friends Band leek ons een goede mix van iedereen die met Oscar een band had. Wat ook belangrijk was, dat ze dit allemaal uit respect voor Oscar deden en ook Mama al lang kenden. Dankzij ieders medewerking kon het alleen maar tot een succes uitgroeien en we voelden al gauw dat we iets heek speciaals zouden neerzetten.

Uiteindelijk waren er 420 mensen in de zaal, inclusief de artiesten met aanhang en medewerkers. Om 13.30 uur konden we met de begintunes van The Hot Jumpers het programma laten beginnen. Indrukwekkend was het oplezen van de namen van Hot Jumpers leden die de afgelopen twee jaren waren overleden. Jimmy van der Hoeven, Jim Pownall, Dolf van Caspel, Dolf de Vries (die zijn medewerking al had toegezegd), Simon Titaly en Oscar Rexhäuser. We namen één minuut stilte om hierbij stil te staan. Daarna werd het nummer "Seribu Tahun" gespeeld, gezongen door Oscar zelf met Pattinama, opgenomen in een studio in 2001.

Daarna was het de beurt aan Hans de Raaij, de ceremoniemeester om echt te openen met de eerste act: Hot News. De dansvloer stroomde meteen vol en ging zo 25 minuten door. Na de Hot News startte men meteen met de ombouw van het geluid en werd mijn broertje Egon Rexhäuser intussen naar voren geroepen om de Hofner Violbas te showen, een replica van de originele bas waar Pa in de 50er en 60er jaren op speelde. Voor deze bas kon men loten kopen en daar werd dan ook direct het startsein voor gegeven. Hiervoor hadden we mijn dochter Jules, mijn nicht Pascale en Violet de Raaij geregeld.

Toen was de Rollers Revival Band klaar om met spelen te beginnen. Ze speelden de ouder vertrouwde sound van de Rollers en Boy & His Rollin Kids, een creatie van vader Jimmy van der Hoeven. Toen deze klaar waren met hun set, had ik nog een verrassing voor hen. Ze moesten even op het podium bij elkaar blijven en Hans haalde mij naar voren en gaf ze een grote foto van The Hot Jumpers van 1984, afgenomen van het grote doek van The Hot Jumpers, dat naast het podium stond. Het mooie ervan is, dat van de zes Hot Jumpers die erop staan, hun vader linksboven afgebeeld staat.

De jongens van de Rollers Revivalband waren er stil van. Maar dit was nog niet alles. Ik had ook voor hen de Hot Jumpers Music Award, met een beeltenis van de vioolbas die Pa had. Ik nam het woord en zei, dat dit bedoeld was als "ruggensteun" om als generatie na de grootvaders en vaders de muziek voort te zetten, die Indorock zo uniek maakt. Het was een emotioneel moment voor de Rollers Revivalband, maar ook voor mij, aangezien Mama en ik deze jongens al zo lang kenden.

Na een fotosessie met het grote Hot Jumpers doek op de achtergrond werd het geluid weer omgebouwd en was het de beurt aan de oude Hot Jumpers (Daan Hoyer, Fred Theuvenet, Theo Souisay, Bennie Poetiray, Danny Pattinama, Evie Gout en Shirley Salomon). Ze speelden de muziek die ze altijd met The Hot Jumpers hadden gespeeld. Een prachtig gebaar.

Weer werd het geluid omgebouwd en werd de trekking van het winnende lot

gedaan door neefje Tristan Rexhäuser en het was....lot nummer 221. Egon overhandigde de gitaar aan de winnaar en opnieuw even een korte fotosessie. Voordat Egon weer kon weglopen, verrasten we hem een ingelijste platina plaat van The Hot Jumpers.

Hierna was het tijd voor een speech van Coby, de vriendin van Oscar de laatste 12 maanden. Daarna was het tijd voor de Oscars Friends Band met Eddy Chatelin, Woody Brunings, Ron Lamster, Ricky Berger, Piet Danse, Glen Kuhuwael en Boy Tahalele. Woody bracht een speciaal nummer, geschreven door Armand Filon en zong dit met veel gevoel.

Toen kwam er een grote verrassing; tante Irma, de eerste vrouw van Pa, gaf een Hawaiian dans ten beste en vertelde in de introductie dat zij dit ook deed in de begintijd met The Hot Jumpers. Hierna was het woord aan mijn moeder, Sandra, die iedereen bedankte voor hun komst en speciaal ook Armand voor zijn tomeloze inzet. Egon

en ik ondersteunden haar toen zij halverwege volschoot. Later vroeg ik haar waarom en ze vertelde me "Ik zag al die mensen die speciaal voor Pa nog één keer gekomen waren en toen hield ik het niet meer".

Hierna was Hans de Raaij weer aan de beurt om een speciale gast aan te kondigen: Riem de Wolff. Hierbij wil ik Riem nogmaals bedanken dat hij er voor Pa nog bij wilde zijn en voor zijn medeleven aan de familie. Ik had ook Wieteke van Dort uitgenodigd, maar die zat op die 23^e oktober in het vliegtuig vanuit Indonesië naar Nederland. Anders had ze er graag bij willen zijn. Als afsluiter was er een laatste set voor Hot News, waarna we iedereen voor de komst bedankten en welthuis wensten.

Ik was zelf een baby, toen mijn moeder, Sandra, Pa's vriendin werd. Ze zijn 25 jaar bij elkaar gebleven en als goede vrienden uit elkaar gegaan. En zeker als Pa weer eens in het ziekenhuis lag, moest Mama als eerste worden ingelicht. Ik vond het daarom onze taak om dit op poten te zetten en er een succes van te maken. Hierbij wil ik ook de dames bedanken, Edwin Keylard, Sunny Jansen (mijn jongste nicht) en Pascale Jansen, Evelien en Armand Filon, mijn dochter Jules, Egon, Violet en Hans de Raaij. En Magda en Anneke, bedankt voor het lekkere eten.

Uit naam van Sandra zeg ik: "Iedereen bedankt en we zullen het nooit vergeten".
Pascal.

Korte berichten

In Memoriam: F. Springer. Uitgeverij Querido heeft bekend gemaakt dat op maandag 7 november de schrijver F. Springer is overleden.

Geboren in Batavia in 1932 was hij als bestuursambtenaar werkzaam op diverse plaatsen in Nieuw Guinea en als diplomaat in Bangladesh, Iran, Angola en verder in New York en voormalig Oost Duitsland (DDR). Over zijn tijd in Oost Berlijn schreef hij in 2010 de roman Quadriga (het eindspel). Springer (pseudoniem van Carel Jan Schneider) schreef onder andere de roman Bandoeng-Bandoeng (1993). Voor zijn gehele oeuvre ontving hij in

1995 de Constantijn Huygens prijs. Op zijn uitdrukkelijke verzoek zal vond de uitvaart in besloten familiekring plaats. Hij is 79 jaar geworden. Wij wensen zijn familie en vrienden alle sterkte toe.

Met Albert van Prehn naar Spanje.

Zin in een 10-daagse reis naar Malgrat de Mar in Spanje, geheel verzorgd op basis van half-pension? Dan kunt u meereizen met twee gerenommeerde bands: **Rocking Johnny & The Goodfellows** en de bekende band van Albert van Prehn: **Chard**. U verblijft in het 3-sterren hotel **Reymar Playa**, direct gelegen aan de boulevard langs het goudgele zandstrand.

Alle kamers zijn voorzien van bad/douche, toilet, airco en balkon. Het hotel heeft ook familie-kamers voor max. zes personen. Tijdens uw verblijf zullen beide bands 3 avonden voor u optreden. Het half-pension bestaat uit logies met ontbijt en diner. U reist per luxe touringcar van Royal Class. Voor de opstap-mogelijkheden kunt u contact opnemen met de reisleader: G. Wouda. Een reis- en annuleringsverzekering dient men zelf af te sluiten. Eventueel kunt u ook met eigen vervoer gaan en daarvoor kunt u eveneens de heer Wouda contacten.

U stapt vrijdag 21 september 2012 op en komt 30 september weer terug in Nederland. De kosten voor de gehele reis (excl. eigen verbruik) bedragen: € 289,00 en de toeslag voor een eenpersoonskamer is € 78,00.

Bij inschrijving dient een voorschot van € 50,00 betaald te worden op Rabo rek. 3288 277 778 t.n.v. G. Wouda in Ede. De restsom moet uiterlijk 5 weken voor de vertrekdatum voldaan te zijn. Voor alle inlichtingen over deze gezellige muzikale vakantie reis: G. Wouda, Tel: 06-29505672 of 030-6054598, of mail: g.wouda@planet.nl.

Beltegoed cadeau geven aan dierbaren in Indonesië

Sinds enkele maanden is het mogelijk om beltegoed cadeau te geven aan familie, vrienden of kennissen in het buitenland en nu ook in **l n d o n e s i ë**.

Via een website kun je direct de telefoon van je dierbare opwaarderen. Een leuk idee, in plaats van het sturen van geld. Op de website hoef je slechts het telefoonnummer in te voeren en het bedrag waarmee je wilt opwaarderen, waarna via online methodes zonder enige bankkosten kan worden afgerekend. Binnen enkele

minuten krijgt de ontvanger vervolgens het beltegoed automatisch bijgeschreven, die daarvan een SMS-je ontvangt. Op een heel gemakkelijke manier kun je dus dierbaren kleine bedragen cadeau doen, zonder daarvoor direct allerlei kosten voor te hoeven betalen. Snel, gemakkelijk en innovatief. Verras degene met zo'n leuk en welkom cadeautje via www.prepaidunion.com

Wibi Soerjadi krijgt gouden plaat

De beroemde Indische pianist Wibi Soerjadi heeft op onlangs weer een gouden plaat ontvangen. Hij kreeg hem omdat van nieuwe CD "Wibi" meer dan 25.000 exemplaren zijn verkocht. De CD werd uitgebracht ter

gelegenheid van het 30-jarig artiestenjubileum van de pianist. Wibi ontving de gouden plaat uit handen van cabaretier Guido Weijers.

Naast bewerkingen van Beethoven en Mozart componeerde de pianist ook zelf stukken voor de CD. Zo is onder andere een compositie opgenomen, die Soerjadi schreef in de periode dat hij met gehoorverlies kampte. De 41 jarige Wibi was kort geleden ook te zien in zijn

televisieprogramma "Onder Wibi's Vleugels". De wereldberoemde piano-virtuoos gaf dit jaar al verschillende jubileumconcerten. Zo stond hij begin dit jaar in de Carnegie Hall in New York, om zijn 30-jarig jubileum te vieren.

Nieuw Filmproject Hetty Naaijens

De Stichting Verfilming Japanse Bezetting 1942-'45 en de filmproducenten Holland Harbour (het Jaar 2602 - Kinderverhalen uit het Jappenkamp) en Scarabee Films (Contractpensions - Djangan Loepah) hebben de handen ineen geslagen om een nieuwe productie te maken. Als regisseur is Hetty Naaijens - Retel Helmrich aangetrokken om de coproductie te regisseren, die als voorlopige titel: "Buitenkampers - De Kleur van Overleven" heeft gekregen. De film gaat de ervaringen belichten van (veelal Nederlanders) die buiten de Jappenkampen verbleven. Zij hadden het moeilijk met overleven in een land (ook hun land) dat onder de Japanse bezetters maar ook door de Indonesische Nationalisten zich in toenemende mate keerde tegen alles wat Europees en met name Nederlands was. De keerzijde van hun relatieve "vrijheid" was ook hun kwetsbaarheid. Het begon met pesterijen en eindigde met de moordlustige permoeda's in de tijd van de Bersiap. Uiteindelijk vond dit na

1949 zijn vervolg in een uiterst moeilijke beslissing over de keuze tussen het koude Nederland en het vertrouwde moederland, waar ze niet meer welkom waren.

Oproep: Iedereen die kan en wil vertellen over ervaringen die passen in de context van de film en zodoende een belangrijke bijdrage willen leveren, wordt verzocht om te mailen naar: Derk HilleRisLambers, secretaris van de Stichting Verfilming Japanse Bezetting 1942-'45, E-mail adres: vjb4245@gmail.com. Schrijven kan ook: p/a Dassenboslaan 15, 6705 BS Wageningen.

Kijk uit voor de "nouveau VIP's"

Stel: je geeft een feestje en je wilt dit extra opluisteren door een VIP uit te nodigen. Kijk dan wel uit wat je doet. Onder andere de Sociale Media zorgen voor een nieuw type VIP's, die zich dik laten betalen omdat ze weten dat een beeldverslagje ervan al gauw op Facebook, Twitter en YouTube verschijnt. En daarvan willen ze op voorhand natuurlijk "mee-eten". Een traditionele VIP (Very Important Person) is rijk, machtig, heeft veel invloed of is gewoon erg knap. Tenminste, zo beschouwen wij hem of haar.

Ze krijgen de beste plaatsen (en gratis), hoeven niet in de rij te staan, nergens aan te schuiven, en drinken dure champagne terwijl de "gewone man" aan een ingezakt biertje nipt.

De laatste zes jaar hebben de Sociale Media de regels van het spel behoorlijk herschreven. Managers en organisatoren van evenementen weten dat ze hun ticketverkoop aanzienlijk vergroten als ze "online invloed" uitoefenen. Weet daarbij wel op je hoede, want om maar een extreem voorbeeld te noemen. Wil je bijvoorbeeld Spielberg je opening laten verrichten, dan is dat geen probleem. Hij verlangt dan de reiskosten (en geen businessclass), vervoer per limousine, verblijf in een vijfsterren hotel, bodyguards en verder nog een onkostenvergoeding van zo'n 133.000 Euro per uur. Succes v e r z e k e r d ... !

©www.123d.com

Leuk om te weten is dat je tegenwoordig een paar "tools" hebt om jouw VIP uit te kiezen. **KLOUT** is zo stilaan een standaard voor het meten van de invloed van jouw VIP, door de verschillende sociale media te peilen naar de netwerken van die persoon en daaraan een "score" te verbinden. Ook **PEERINDEX** is zo'n tool. Beide tools zijn vrijwel gelijkwaardig. Dat de score van invloed is op de prijs die je jouw VIP moet betalen, laat zich raden. Om die score te kunnen peilen heb je

natuurlijk wel hun account bij de sociale media nodig, maar meestal heb je alleen hun E-mailadres. Dan heb je alweer een Tool nodig. Er zijn dan twee mogelijkheden: **QWERLY** en **FLIPTOP**. Voer het E-mailadres in en deze tools scannen het web op zoek naar de netwerkenprofielen die aan het E-mailadres gelinkt zijn. Handig hè. Dus je kent nu jouw VIP's. Ontvang ze op bijvoorbeeld een aparte plek in jouw evenement, een **"VIP-Lounge"**. En misschien lopen er daar dan in plaats van de rijke, verzorgde knapperds wel een paar rare vogels rond in jouw VIP-Lounge. Geen enkel probleem, want die "rare vogels" bezorgen jou wel meer invloed en dus meer business. En daar gaat het toch om, nietwaar?

Bron: eventplanner.be

N.I.C.C. dankt
organisatie Oscar

Rexhäuser Memorial Day voor donatie

Het bestuur van het Nederlands Indisch Cultureel Centrum dankt de organisatie van de Oscar Rexhäuser Memorial Day voor de donatie die de opbrengst vertegenwoordigde van een bijzonder geslaagde dag. De donatie zal bestemd worden voor de **Wall of Fame**, die ter nagedachtenis aan Oscar Rexhäuser en al die andere Indorock muzikanten en Indische artiesten in het toekomstige centrum van het N.I.C.C. ingericht zal worden als een ode, een permanente tentoonstelling.

Karel Tellings opgenomen in Hoge Adelstand

De redactie ontving het bericht dat Karel Tellings een grote eer te beurt is gevallen. Tellings is oprichter en voorzitter van Stichting

S.A.H.I., een organisatie die tal van inzamelingen houdt voor allerlei goede doelen, onder andere in Indonesië. Onlangs is hij opgenomen in de Familie van Hoge Adeldom in Indonesië. Als titel en naam heeft hij gekregen: **Kanjeng Raden Aryo Karel Henry Hadinagoro**. Namens alle lezers van deze Nieuwsbrief, collega organisaties en bekenden wil de redactie Karel Tellings van harte gelukwensen met deze verheffing.

Karel Tellings met vrouw en kinderen.

Strip door: Hugo Driessen

Wieteke van Dort: Omroepen laten ons in de kou staan

Niet alleen de politiek en met name de regeringspartijen laten de Indische Nederlanders volledig vallen, ook de omroepen in Nederland laten het hier behoorlijke afweten en nog steeds is de Indische gemeenschap een ondergeschoven kindje. Ja, de Bali-reis van Erica Terpstra, die wordt wel opgepakt. Wieteke van Dort heeft er geen goed woord voor over: "We komen met goede programma's, met gesprekken, zang, dans, proza en poëzie met tussendoor wat magie. Allemaal opgenomen in de Indonesische Archipel. In 2 jaar tijd hebben we meer dan 40 uur film opgenomen, samen met Willem Nijholt, Yvonne Keuls en geproduceerd door Antonio Meijer en opgenomen met een Nederlandse en een Indonesische filmploeg". Wieteke van Dort vertelt ons dat ze in 2010 een promo naar omroep MAX heeft gestuurd van dit lichtvoetige Indisch programma, met als titel: "De Atlasvlinder". Dit materiaal is allemaal nog in ruwe vorm en moet nog worden gemonteerd. "We wachten daar nog even mee, omdat we niet weten wat MAX precies wil", aldus Wieteke, "Willen ze een programma van 25 minuten, 50 minuten of twee afleveringen; dat moeten zij aangeven en monteren is in

Nederland een kostbare zaak. Bovendien was ons geld op, want Antonio en ik hebben er samen ruim 100.000 euro in gestoken. We hebben telefonische gesprekken gevoerd met MAX, maar uiteindelijk wilden ze het programma toch niet hebben". In het programma "De Wereld Draait Door" kwam dit onderwerp ter sprake en Matthijs van Nieuwkerk vroeg aan Jan Slagter: "Waarom willen jullie het programma van Wieteke van Dort niet uitzenden?"

Wieteke van Dort: Meer dan een ton geïnvesteerd in een mooi programma.

Ze heeft al haar spaargeld er in gestoken". De omroepbaas van MAX antwoordde eigenlijk nauwelijks geïnteresseerd: "Tja, ik heb er maar een minuut of tien van bekeken. Ik zou het nog eens goed moeten bekijken". Jan Slagter is hier nooit meer op terug gekomen. "Tijdens een van de eerdere gesprekken met MAX heb ik ook

verteld, dat ik nog veel meer in de aanbieding heb, zoals een mooie documentaire over Willem Nijholt, met exclusieve filmopnames in Gombong op Java en op Madura, waar Willem in zijn jeugd woonde. Een diepgaand programma van zeker 100 minuten. Bovendien ook nog een heel bijzonder programma van mijzelf met Yvonne Keuls over schrijven van zowat 70 minuten. En wat "De Atlasvlinder" betreft, er is zoveel cultureel erfgoed wat ons verbindt; dus dat is gewoon schitterend materiaal voor een programmaserie", aldus Wieteke van Dort in een persoonlijke mail aan onze redactie. "Er is voor Indische mensen echt helemaal niets te doen op televisie. Tegenwoordig is er voor elke doelgroep wel een TV-programma, behalve voor ons. En dan te bedenken dat wij met meer dan een miljoen zijn". En Wieteke besluit haar mail met: "Nou Hans, ik hoop dat je in jouw Nieuwsbrief een plekje kunt vinden om hierover een stukje te plaatsen, want het is echt nodig dat er weer wat beweging komt in omroepland en zeker bij MAX, die er prat op gaat iets te doen voor de 'vergeten groepen' in ons land".

5 december 2011: PAKJES

AVOND

**Verras uw vrienden met een abonnement
op onze Nieuwsbrief.**

Geeft u ons zijn of haar E-mail adres door en wij sturen de Nieuwsbrief voortaan er naar toe. Helemaal gratis. Bent u bestuurslid van een club of vereniging? U kunt ons geen groter plezier doen dan de E-maillijst van uw ledenbestand door te geven. Zo helpt u mee om het Indische Nieuws in een nog grotere kring te verspreiden. Heel veel interessante artikelen, boekennieuws, achtergronden, de strip, de Indische agenda en nog meer..... Dat wilt u toch niet alleen voor uzelf houden? Dat deelt u toch met anderen? Ja toch?

Bovendien levert het uw vereniging publicatierecht op in de Nieuwsbrief. Ideaal toch? Gratis vermelding

(reclame) van uw eigen activiteiten in de grootste Indische Nieuwsbrief ter wereld.

Wij wensen u allen een hele fijne Sinterklaasavond en hopen op uw medewerking.

De Indische Nieuwsbrief op weg naar 5000 abonnees.

C R E A P R O

VERTALINGEN

Den Haag

(official sponsor van Stichting Nederlands Indisch Cultureel Centrum)

*Vertalingen van en naar alle talen en de moedertaal
Speciaal: technisch, medisch, juridisch en commercieel
Snelheid en kwaliteit tegen een redelijke prijs*

Sinds 1989 het vertaalbureau dat u zorgen uit handen neemt

Galileistraat 18 - 2561 TE Den Haag - tel: 070-362 05 89 * - fax: 070-362 56 64

@: creapro@worldonline.nl

W : www.creapro.myplaces.nl

Dat is andere taal...!

(advertentie)

De Indische Agenda

(LET OP! Sluitingsdatum alle kopij Nieuwsbrief

nr. 12 op 4 december 2011)

T/m 5 december 2011: Expositie "bthezity". Chinees kunstenaars-collectief presenteert uniek werk. De Galerie BTHECITY presenteert met trots Nederlands eerste expositie van jonge creatieve kunstenaars met een Chinese achtergrond. Ieder van hen is hier geboren en opgegroeid of woont al heel lang in Nederland. De kunstenaars zijn ieder ook weer verschillend. De een maakt schilderijen, de ander sculpturen en weer een ander animaties. Bovendien zijn er ook webdesigners bij, een modeontwerper en zelfs een architect.

Het niveau is behoorlijk hoog, want een van de deelnemers aan bthezity, Zhanghong Liau heeft tijdens deze expositie ook een solo expositie in Pulchri Studio in Den Haag. Voor de kunstliefhebber als ook de koper/verzamelaar dus zeer boeiend. Het collectief werd in februari 2011 opgericht onder de naam "Studio Zi" en telt inmiddels al 20 leden van verschillende disciplines. De Locatie is: **BTHECITY**, Hoogstraat 34a, 3011 PR Rotterdam. Openingstijden: dinsdag, zaterdag en zondag 13.00 tot 17.00 uur en op afspraak. Toegang: gratis. Info: www.bthecity.com.

T/m 31 augustus 2012: Interactieve overzichtstentoonstelling "Van strip tot sprookje". Thé Tjong-Khing heeft in zijn 50-jarige carrière

meer dan 300 kinderboeken geïllustreerd. Bij zijn kleine lezertjes zijn de tekeningen die hij maakt erg geliefd. "Kinderen houden niet van zoetsappig; ze houden van eng", verklaart hij. Op de tentoonstelling kunnen de kinderen dwalen door de natuur van Thé Tjong-Khing: in het hol van de haas spelen ze het woordenboekspel en de "Kijkvijver" ligt vol zoekplaatjes. In een ander deel van de tentoonstelling ben je in een echt sprookjespaleis. In de garderobe kunnen kinderen zich omtoveren tot ridder of prinses en voor de kaptafel kinnen kinderen de grimassen "dolgelukkig", "doodbang"

of "kwaad" maken en natekenen. Thé heeft alvast wat voorbeelden gemaakt. Heel bijzonder is ook de grote tekening die hij speciaal voor deze tentoonstelling maakte. Hij stopte er allerlei personages in.

Vind Vos en Haas, Kleine Sophie, Lange Wapper en vele anderen. Uiteindelijk wordt ook duidelijk waar zich de taart bevindt.

Van deze tentoonstelling is ook een boek verschenen (zie de boekbespreking). De locatie is: **Het Kinderboekenmuseum**, Prins Willem-Alexanderhof 5 (1^e etage), 2595 BE Den Haag, Tel: 070-333 9 666. Tijden: dinsdag t/m vrijdag 12.30 - 17.00 uur, weekenden en feestdagen 12.00 - 17.00 uur. Schoolvakanties: dinsdag t/m vrijdag vanaf 10.00 uur geopend. Toegang: kinderen 4 - 18 jr. € 5,00; volwassenen: € 7,50. Kortingskaarten geldig (zie website). Alle inlichtingen: www.kinderboekenmuseum.nl. E - m a i l : jessica.brul@letterkundigmuseum.nl

13 november 2011: Start themadagen Bronbeek. In totaal vier themadagen staan bij Bronbeek op stapel, waarvan de eerste op 13 november zal gaan over "Op de boot". De volgende op 15 januari 2012 met als titel: "De VOC in Oost-Indië"; de derde op 19 februari handelt over: "In Nederlands-Indië" en tenslotte op 18 maart met als thema: "Soerabaja". De themadagen zijn gericht op geïnteresseerden in de historie, cultuur en literatuur van het voormalig Nederlands-Indië en omvatten lezingen met dia- en/of film-presentaties, gehouden door historici, wetenschappers,

kunstenaars en schrijvers. De locatie is: **De Kumpulan, Landgoed Bronbeek**, Velperweg 147, 6842 MB Arnhem. Tel: 026-3673555. Voorinschrijven is vereist. Aanmelden uitsluitend via het formulier dat kan worden aangevraagd via E-mail: loket.ktomm.bronbeek@mindef.nl. Inschrijven kan tot 7 dagen vóór de themadag. Er zijn 250 zitplaatsen beschikbaar. Nadere inlichtingen via de websites: www.bronbeek.nl en www.indischerfgoed.nl.

16 november 2011: Lancering van de Campagne voor West Papua. Op 16 november lanceert LUSH COSMETICS in Nederland haar campagne voor West Papua. De lancering zal plaatsvinden om 12.00 uur voor het winkelpand van Lush in de Kalverstraat in Amsterdam. Lush Cosmetics is een maatschappelijk verantwoord concern en heeft wereldwijd 700 filialen.

In Groot Brittannië heeft het bedrijf de campagne succesvol gelanceerd op 12 oktober (bekijk het beeldverslag op: <http://www.youtube.com/watch?v=a5kHgtEVCpk>). Na Nederland zal men de campagne voor West Papua ook wereldwijd lanceren in begin 2012. De campagne houdt in dat in Nederland in alle 7 filialen van 16 t/m 23 november de Morgenster-vlag in de winkelatalages zal hangen en het personeel zal

informatiefolders van Free West Papua Campaign aanbieden aan de klanten en bezoekers en liggen er **Petitie-kaarten** ter ondertekening klaar voor ieder die het project wil steunen. De petitie is gericht aan de Minister van Buitenlandse Zaken, waarin bezorgde Nederlanders de Minister verzoeken om een nieuw referendum te initiëren voor de Papua's. U kunt de Petitie ook **online** tekenen. Gaat u dan naar de website: www.westpapua.petities.nl. Verdere inlichtingen: info@freewestpapua.nl.

25 november 2011: Oost-Indische Inkt. Een eerbetoon aan schrijver en journalist Tjalie Robinson. Tjalie werd 100 jaar geleden geboren en ter gelegenheid daarvan wordt in het Concertgebouw De Vereniging in Nijmegen een tweetal voordrachten gehouden. Prof. Dr. Pamela Pattynama houdt een lezing over "Literatuur, de schatbewaarder van Nederlands-Indië. Pattynama is bijzonder hoogleraar koloniale en postkoloniale literatuur en cultuurgeschiedenis aan de Universiteit van Amsterdam. Prof. Dr.

Wim Willems

Pamela Pattynama

Wim Willems houdt een lezing over: "Tjalie Robinson, de straatslijper van Batavia". Wim Willems is hoogleraar Sociale Geschiedenis aan de Leidse Universiteit en de Campus Den Haag. De lezingen worden georganiseerd door Stichting Muhabbat i.s.m. het IndoFilmCafé. Het geheel wordt muzikaal omlijst door Amadea. De locatie is: **Gebouw De Vereniging**, Dominicanenstraat 115-117, 6511 NC Nijmegen. Zaal open 19.00 uur, tijden: 19.30 - 22.00 uur. Toegang: € 5,00. Info: petermax@live.nl, 06-53553757.

26 november 2011: Indische Feestavond. De inmiddels bekende Indische Feestavond is weer aanstaande; dit keer muzikaal omlijst door The Entertainers en Edu Schalk, die met zorg een extra dimensie geeft aan het feestgedruis. Speciale gast deze avond is Diana Monoarfa, die extra sfeer geeft met heerlijke Latin-Ballroommuziek.

De organisatie is als altijd in handen van Coby de Boer van OCSO Productions. The Entertainers kennen als geen ander de truc om ook jongeren aan hun muziek te binden, door naast klassiekers ook eigentijdse muziek ten gehore te brengen. Daarom komen op de Indische Feestavonden ook steeds meer jongeren, die daardoor mede voor een perfecte balans in het publiek

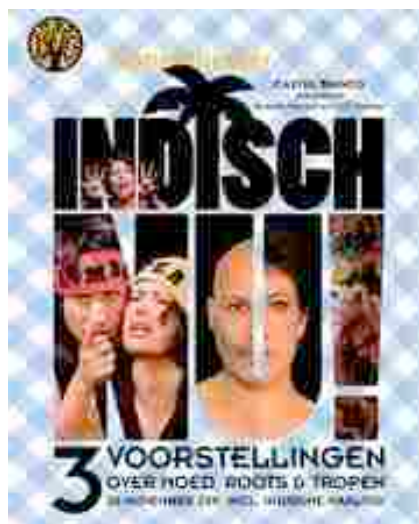
zorgen. Locatie: **Partycentrum The Lake**, Willem Dreesweg 10, 1314 VB Almere. Tijden: 20.00 tot 01.00 uur, zaal open vanaf 19.30 uur. Toegang: € 12,50 (in de voorverkoop), € 15,00 aan de zaal. Kaartverkoop en info: Coby de Boer, 036-5244573 of 06-20867541 en bij Pia en Cola Bleeker, Tel: 06-55966246. Aanmelden kan ook via de website: www.indischefeestavond.nl, E-mail: info@indischefeestavond.nl.

26 november 2011: "ITCH" Dubbele dansvoorstelling. Twee voorstellingen "live" in de etalage voor (on)toevallige passanten met dans van de bekende choreografe Aafke de Jong. Locatie: **Centrum voor Beeldende Kunst (CBK)**, Nieuwe Binnenweg 75, Rotterdam (op loopafstand van station Centraal. Toegang: gratis. Tijden: 19.00 en 20.15 uur. Info: www.cbk.rotterdam.nl.

Vervolgens is eveneens op 26 november deze dansvoorstelling ook te zien, samen met andere dansfilms in een kort programma, dat continu (in een soort **Cineac-modus**) vertoond wordt. Het concept en de choreografie is van Aafke de Jong; Video: Erwin van Deutekom; Dans: Jason Gwen en de muziek en het sounddesign is van Joop Berends en het Kaas Kwartet (comp. Tjerk van der Ham). Deze dansfilm voorstelling wordt gehouden in het kader van "**Rotterdam Dance Capital**" op de locatie: **Theater De Gouverne-straat (grote filmzaal)**, Gouvernestraat 133 (ook op loopafstand van station Rotterdam-CS), Rotterdam. Tijden: vanaf 14.30 tot 23.00 uur. Toegang: eveneens gratis. Alle

inlichtingen bij: www.rotterdamdancecapital.nl.

26 november 2011: Indisch NU. Een Theatermarathon inclusief maaltijd. Nederland heeft geen koloniën meer. Toch is de erfenis van Nederlands-Indië vandaag de dag nog duidelijk voelbaar. Bij Theatermakers Elsbeth

Vernout, Jeannie Charlene en Frank Irving stroomt nog altijd een restje ketjap door de aderen. Wat moeten ze echter met hun Javaanse, Sundanese en Papua roots in het winderige Nederland anno 2011? Wat betekent Indisch zijn NU in deze tijd? Deze unieke theatermarathon behelst drie muziektheatervoorstellingen die te zien zijn in het Tropictheater in Amsterdam. Inclusief een Indische maaltijd.

De drie delen zijn: **Deze en Genen speciaal**, waarin Elsbeth Vernout zich afvraagt wat haar grootvader heeft meegemaakt als dwangarbeider in Birma (pianospel: Jordy van der Leeden). In het tweede deel, **Rauwe Sprookjes**, onderzoeken Frank Irving en Jeannie Charlene van Theater VILT op humoristische wijze hun roots, waar Indo's en Papua's hun

afdruk hebben achtergelaten. De regie is in handen van Ewout Eggink. Tenslotte het derde deel, **Gegijzeld**, waar Elsbeth, Jeannie en Ruloff Manuputty terugkijken op de Molukse acties in de jaren '70 van de vorige eeuw. De zus van Elsbeth, Willemijn was in 1977 een van de gegijzelde kinderen in de school in Bovensmilde. De regie van dit derde deel is van Selma Susanna. De presentatie is van VILT Theater. Locatie: **Tropictheater**, kleine zaal, Mauritskade 63, 1092 AD Amsterdam. Aanvang eerste voorstelling 16.00 uur, einde laatste voorstelling 21.00 uur. Daarna napraten in de foyer met de artiesten. Toegang: € 35,00 (inclusief Indische maaltijd). Reserveren van kaarten is dringend gewenst. Tel: 020-5688500.

3 december 2011: Surprise Indo Dance Party. Een sfeervolle Indische Dansavond met een "surprise-effect", georganiseerd door Rens Borghouts. Muzikale optredens o.a. van de bands Straight en Marabunta. De locatie is: **Centrum De Brug**, Dunantlaan 1, 2811 CA Reeuwijk. Tijden: 20.00 uur - 01.00 uur, zaal open om 19.00 uur. Verkoop kaarten aan de zaal: € 12,50. Indische keuken is uiteraard aanwezig. Info: Rens Borghouts, Tel: 070-3938377, Anita Pinarya, Tel: 070-4042134. E-mail: rensborghouts@live.nl.

14 december 2011: Lezing Wim Manuhutu. In de KIT Bibliotheek zal een lezing worden gehouden met als titel: De Molukken op de Mauritskade. Het thema is het Koninklijk Instituut voor de tropen als kennisbron voor de Molukse gemeenschap in

Nederland. Gesproken wordt over de wijze waarop de Molukkers zichzelf zien en hoe ze door anderen worden gezien. Hoe gaan ze daarmee om en welke rol spelen de sociale media en het KIT daarbij. De locatie is: **Leeszaal Bibliotheek KIT**, Mauritskade 63, 1092 AD Amsterdam. Tijden: inloop vanaf 16.30 uur, aanvang 17.00 uur, einde om 18.00 uur. Toegang: € 7,50 (KIT-leden en studentenkaart: € 5,00. Reserveren is noodzakelijk: via Tel: 020-5688462. E-mail: library@kit.nl.

17 december 2011: Daniel Sahuleka solo in Colourful

Concert. Het is nog even een eind weg, maar toch willen we voorkomen dat er geen kaarten meer verkrijgbaar zijn vanwege de te verwachten grote toeloop. In de grote zaal van Theater De Regentes in Den Haag zal Daniel Sahuleka een groot solo concert geven. Hij zal er zijn mooiste akoestische songs ten gehore brengen, zoals "You make my World

so Colourful", "Judy", "The Rain" en "Anak Kecil". Locatie: **Theater De Regentes**, Weimarstraat 63, 2562 GR Den Haag, Tel: 070-3637798. Het concert begint om 20.15 uur en de toegang is: € 21.50. Reserveren van kaarten is aanbevolen. Inlichtingen: www.deregentes.nl, info@deregentes.nl

C A F E E M
M A VOOR EEN DRANKJE EN EEN HAPJE
EN VOOR LUNCH EN DINER

MET VRIENDEN OF VRIENDINNEN, ZOMAAR OF VOOR EEN FEESTJE EN OOK VOOR UW NETWERKBORREL KUNT
U BIJ ONS TERECHT IN EEN SFEERVOLLE AMBIANCE EN EEN PRETTIGE BEDIENING ALLE
DAGEN GEOPEND VAN 11.00 TOT 01.00 UUR **REGENTESSEPLEIN**
222 - 2562 EZ DEN HAAG - TEL: 070-3655065

Column "Kip ik heb je" door: Bert Immerzeel

Het verschil tussen het leven als eerzaam burger en als misdadiger is niet zo groot als men wel zou denken. Veel hangt af van wat anderen (lees: autoriteiten) ervan vinden. Ook geluk speelt hierbij een grote rol. In 1938 meldde een correspondent uit Yogyakarta van "Het Nieuws van de Dag

voor Nederlands-Indië" van een wel heel bijzondere rechtszaak.

Het was een lijvige bundel geworden en het ging eigenlijk allemaal over het gappen van één kip ter waarde van hoogstens 15 cent. Maar de moeilijkheid zat hem in het tijdstip van "Kip ik heb je". Het

was juist tussen licht en donker. Als het nog licht is, krijg je voor het stelen van een kip ten hoogste drie maanden. Echter, voor diefstal van een kip in het nachtelijk duister kan dat oplopen tot vijf jaar. Nogal een verschil voor een kip. Maar er waren nog meer moeilijk te beoordelen omstandigheden.

Was de kip uit een hok gegapt of niet. De eigenaar had toevallig een huwelijksfeest gegeven en omdat er nogal wat gasten waren, had hij een paar wanden van zijn huis afgebroken om meer ruimte te creëren. Dus: was het nu diefstal vanuit een huis of niet..... en waar begon het dak? Allemaal moeilijke vragen waarop de landsrechter het antwoord moest zien te vinden.

Hiermee was het lek nog niet eens gedicht, want de dief stond tijdens die snode daad op eigen erf en werd slechts van de kip gescheiden door een plagger van het erf van zijn buurman. Toen tijdens de rechtszaak uitkwam dat de kip op het moment van de diefstal op de plagger had gezeten, was het helemaal mis. Toen was

namelijk de ene helft van de kip op het terrein van de dief en de andere helft op het terrein van de rechtmatige eigenaar.

De kip kakelde en sprak daarmee kennelijk het verlossende woord. De rechter oordeelde namelijk in zijn wijsheid dat de kip met z'n kop boven het erf van de eigenaar had gezeten en dus kreeg de dief een gevangenisstraf van twee weken.

Het Nieuws van de Dag besloot het verhaal met de opmerking dat de dief nog goed was weggekomen met dit vonnis. Als

de Landrechter een punt had gemaakt van de schemertoestand ten tijde van het delict, en zich daardoor incompetent had verklaard omdat zwaardere vergrijpen (zoals diefstal bij nacht) onder de Landraad vallen, dan had de zaak opnieuw moeten voorkomen. Volgens de krant was het eigenlijk wel jammer geweest dat dit niet gebeurde, want dan had er nog zeker een fraai vervolgerhaal in gezeten. Dan immers, wordt er inbraak (in een huis zonder wanden) bij nachtelijk duister ten laste gelegd. De kippendief moet heel erg blij zijn geweest dat het nog niet zo donker was geweest, want dan was het allemaal heel anders gelopen. En dat allemaal voor een kip van 15 cent.....!

Met al zijn levenslust en wilskracht heeft hij deze strijd niet kunnen winnen. Na alle fijne jaren die wij met hem mochten beleven, hebben wij met veel verdriet afscheid moeten nemen van mijn grote liefde, lieve papa, broer, onze zwager, oom en schoonzoon

Andy Tielman

Ridder in de Orde van Oranje-Nassau

* Makassar, 30 mei 1936

† Rijswijk, 10 november 2011

Carmen
Lorraine Jane
Reggy en Jlse
Stanley, Raden, Gil, Jimmy
Walter en Acta

Correspondentieadres:
RGM Uitvaartzorg, t.a.v. Familie Tielman
Sammersweg 4
2285 SB Rijswijk

Andy is overgebracht naar het RGM Uitvaartcentrum,
Sammersweg 4 te Rijswijk, alwaar geen bezoek.

Wij willen u uitnodigen om samen met ons afscheid van Andy te nemen op vrijdag 18 november om 15.15 uur in de grote aula van crematorium Ockenburgh, Ockenburghstraat 21 te Den Haag.

Voor en na het afscheid is er alleen
gelegenheid tot schriftelijk condoleren.

Bloemen kunt u donderdag 18 november laten bezorgen op het
uitvaartcentrum en vrijdag 19 november bij crematorium Ockenburgh.

Condoleanceregister voor Andy Tielman:

<http://www.condolance.nl/13372/andy-tielman.html>

Colofon

Digitale maandelijke
Nieuwsbrief van: Nederlands
Indisch Cultureel Centrum

Hoofdredacteur: Hans Vogelsang

Redactie:

Jean-Marie Bosch van Drakestein
Romy Sulilatu

Juniorredacteur: nog niet bekend

Correspondenten:

Ferry Schwab (ICM-online)
Piet Zevenbergen (culinair)
Jan de Jong (Indisch Platform)
Huibert Sabelis Wybenga (Canada)

Adrian Lemmens (New Zealand)
Advertentie-acquisitie en P.R.:

Coby de Boer
Yazmihl Rexhäuser
Strip: Hugo Driessen

Vormgeving: Hans Vogelsang

Technische realisatie: Dennis v.d. Ham (Borca-Online Computer Service)

Verschijning: de 10^e van elke maand **Sluitingsdatum** kopij en advertenties: de 4^e van elke maand

Advertentietarieven: op aanvraag **Abonnement** Nieuwsbrief: GRATIS

Postadres: Daguerrestraat 14 2561 TT Den Haag -
Nederland **W:** www.indisch-centrum-den Haag.nl

@: info@indisch-centrum-den Haag.nl

Aanmelden Nieuwsbrief (subscribe): <http://www.indisch-centrum-den Haag.nl/phplist/?p=subscribe&id=1> **Afmelden**

Nieuwsbrief (unsubscribe): <http://www.indisch-centrum-den Haag.nl/phplist/lt.php?id=YUQMBQUEUE0ARQMLBAY%3D>

RABO-bank rek. nr.: 1292 16 836 **IBAN:** NL39 RABO 0129 2168
36 t.n.v. N.I.C.C. te Den Haag

Overname van (delen van de) inhoud is toegestaan, mits met bronvermelding. © 2011 N.I.C.C. Den Haag

Het Nederlands
Indisch Cultureel
Centrum steunt
Den Haag in haar
nominatie naar

Cultureel

e

Hoofdst

ad van

Europa

2018

Wij zoeken
Indische mensen
en organisaties
om deze
ondersteuning
invulling te geven

Kijkt u ook regelmatig op ons
weblog? [http://indisch-centrum-
denhaag.blogspot.com](http://indisch-centrum-den Haag.blogspot.com) **Altijd het
laatste nieuws het eerst!**

Wie wil voor onze nieuwsbrief
een maandelijkse
HOROSCOOP maken? (Indien
mogelijk een beetje Indisch gerelateerd)

Indische Internetkrant:
www.icm-online.nl -
schwab@icm-online.nl